

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

AD MAGNIFICVM ET GENEROSVM
 SVM VIRVM AC D. D. IACOBVM VILLIN-
 GERVM, CAROLI F. IACOBI N. BA-
 ronem à Schoeneberga, &c. in Suidam
 recognitum & auctum,

HIER. VVOLFII PRAEFATIO.

QVOD parens tuus, Magnifice & Generose uir, Domine & Patrone co-
 lende, annis abhinc sedecim cupiebat, ut Suidas Græcè Latineq; simul e-
 deretur, nullos sumptus recusans (Est enim rara & singulari quadam &
 erga me & OPORINVM liberalitate usus) id nunc prater expectatio-
 nem meã accidit. Nã tũ quidem eius optatis Græcorũ Codicũ multitudo,
 qua in Frobeniana bibliotheca supererat, obstabat. Nuper uerò ijs maxi-
 ma ex parte distractis, EVSEBIVS Episcopiũs, uir industrius, & opti-
 mos quosq; scriptores tam Græcos quàm Latinos edendi, & hereditariam officinam ornandi
 studiosissimus, pro necessitudine nostra. (Multum enim eius benignitati debere me fateor, ut
 qui & lucubrationes meas, post Oporini obitum, magnis impensis, incerto distractionis euentu,
 calamitosis hisce temporibus excudere, laboresq; meos, laborante re meã familiari, liberaliter
 sit remuneratus) is igitur inquam à me petijt, ut Græcum Suidam, tollendis (quantum à me fie-
 ri posset) mendis, pro alo suo adornarem: eaq; re iacturam suam, quam tardè distrahendis non-
 nullis meis scriptis faceret, eo officio compensarem. Hanc ego querimoniam hominis de me præ-
 clare meriti, magis ne doleam, an mirer, haud facile dixerim. Per molestum enim est, euentum
 expectationi nostra non respondisse: & unde lucrum & gratiam sperabamus, damnum & con-
 temptum nobis accurrisse. Neg, etiam quicquam minus sum ueritus, quàm, cum prima mea
 scripta, minus accurata, & expolita, tanto studiosorum applausu excepta fuissent, ut & in Ita-
 lia, & Gallia, & in Germania sapius excuderentur: ne ea qua senex, aucto non nihil iudicio &
 doctrina, singulari studio elaborassem, neglecta & contempta iacerent: præsertim cum anno
 1565. à republica Augustana Francofurtum, augenda bibliotheca publicæ ergò, fuisset ab-
 legatus, in Oporini taberna omnis generis libris refertissima, ne unum quidem folium meo-
 rum operum superesse uidiissem. Qua res non exiguum calcar mihi addidit, in olim cepto, &
 iam penè derelicto scribendi genere pergendi: meq; monumenta, ære peremiora (ut Horatij uer-
 bis utar) exacturum confidebam. In uno certè Aeschine & Demosthene Græcè Latineq; uarijs
 collatis exemplaribus, exornando, integrum triennium, noctes diesq; continenter laborado, co-
 sumpsi. Quod opus et si ne uos quosdam, nescio cuius Alastoris inuidia & perfidia contraxit: e-
 iusmodi tamen est, ut, ab affirmandi temeritate natura alienus, affirmare nõ dubitè, nihil un-
 quam simile in hoc genere, uel characterum elegantia, uel fide & puritate interpretationis, uel
 amplitudine & splendore chartæ, in publicum prodijisse. Hos ergo eloquentia Græca proceres, ob
 quarum os (ut uetus poeta de Telamone scripsit) non Graij modo, sed & Latini & Barbari ora
 non ita pridem obuertebant sua, nunc ita floccipendi, ut periculum sit, ne rugoso piperi tuni-
 cas præstent: quis homo doctus non obstupefcatur? Memini, me puero, si quando Græci cuiuspiam
 autoris paucula pagella Græcè Latineq; ederentur, non secus atque à Romanis celo delapsa an-
 tilla fuisse à studiosis adolescentibus excepta. Nunc ipsa copia parit fastidium: quoq; maior est
 discendi utranque linguam, & bonas artes, nullo propemodum negocio, nulla impensa, perdi-
 scendi occasio: eò maior est desidia, & optima cuiusque rei despicientia. Sed ab hoc tanto libro
 parando tenuiores precij magnitudo fortasse deterret. Tidem uerò quid afferent, cur specimen
 Demosthenicum negligant, suo usui peculiãriter destinatum? In quo habent tres orationes O-
 lythiacas, uario genere interpretationis illustratas: habent rationem expeditissimam utrius-
 que linguæ cognoscende: habent Plutarchi, Luciani, Libani, Suidæ opuscula incũdissima lectu,
 atq; utilissima, uel ob rerum cognitionè, uel ob styli uarietatem. Eiusmodi certè is libellus est, ut
 quã in scholã receptus, diligenterq; explicatus fuerit: nõ mediocri doctrina studiosos adolescentes
 possit instruere, & optimos quosq; autores suo Marte perlegèdos præparare. Et hic quidè tâquã
 meredarius et hospitiij designator, suos heros antecessit. Nõ logo interuallo secuta est Gnomologia
 Demo-

Handwritten note in red ink:
 Aeschine & Demosthene
 collatis exemplaribus

Handwritten note in red ink:
 Specimen
 Demosthenicum

HIER. VVOLFFII PRAEFATIO.

*Quoniam de
de* Demosthenica & Isocratica: utraque praeclaris sententijs, & loquendi modis exquisitis refer-
tissima, & adolescentibus non tantum obiter inspicienda, sed ad uerbum ediscenda. Sed & haec
iacent (ut audio) ac paucos inueniunt emptores. Quid causa esse dicemus? Num inuentus
mea probanda fuit, senectus contemnenda est? Aliter Ouidiana Minerva iudicat, cum ait:

— Non omnia longior aetas

Quae fugiantur habet: seris uenit usus ab annis.

Quaerit Num diuturna bella, quae continuata quadam serie oculos omnium mortalium exhauriunt,
neque legibus auctoritatem debitam, neque Musis ocium necessarium relinquunt? Est hoc for-
tassis aliquid: sed in hoc non sunt omnia. Nam cum nugacissimi & seditiosissimi quique libri a-
uidissime emantur: satis apparet, non nummorum, sed iudicij inopia, & quadam animi per-
ueritate, erudita ueterum & diserta scripta negligi, & ea tantum celebrari, quae opibus & di-
gnitatibus homines indignissimos augeant: cognitione eruditae linguarum, & liberalium
artium, earumque parente philosophia sine quibus (quantumuis se iactitent plerique, fucosis or-
nati titulis) solida eruditio nec parari nec constare potest: penè ad Antipodes relegata. Quae
nostri seculi intemperiae, tametsi me iam atate fessum, morbis & laboribus exhaustum, in ocij
quasi portum quendam, non allicere sed compellere deberent: tamen, cum me non mihi soli, sed
reipublicae literariae natum existimem: non modo in Graeco Suida emendando maiore cum mo-
lestia, quam in ullo alio opere (tidem enim labores seni multo accidunt quam iuueni grauior-
es) Episcopio (ut dixi) gesti morem: sed ultrò, nec minore cum defatigatione, Latini quoque cor-
rectionem & locupletationem suscepi. Nam cum Lutetianos quosdam typographos interpreta-
tionem meam praelo subiecturos audirem: non cessandum mihi duxi: cum ea multis locis sit cor-
ruptissima: Indice quoque, qui nunc locupletissimus est adiectus, destituatur. Quod autem il-
la prior interpretatio mea adeò (ut dictum) corrupta sit, illud in causa est, quod pestilentia, &
circa meum diuersorium, & Basileae in Oporini adibus, seuiente: utriusque nostrum humani
aliquid accidit, ut mortem singulis momentis, tanquam Tantalum saxum, impendentem non
quidem immodicè metuentes, sollicitis tamen animis (Neque enim ij sumus, quos si fractus il-
labatur orbis Impavidos feriant ruinae) expectantes, ea tranquillitate animi careremus, quae
aliquid laude dignum in quocunque genere elaboraturis, est necessaria. Huc accedebat, quod
Oporino, in tanta perturbatione familiae, & operarum mutatione, meis autographis, uarie (ut
primo conatu solet) interpolatis, perplexis, lectuque aliquando ipsi mihi difficilibus utendum fuit:
cum chartas, quas purè descriptas ei miseram, perdidisset. Unde tot errata extiterunt, ut ego
ipse multis locis conuersionem meam intelligere, nisi Graeco archetypo adhibito, non potuerim.
Quod cum ita esset: etiam existimatio mea postulare uisa est, ut illius primae editionis incom-
modis, pro uirili mea, uel cum somni & ualeitudinis dispendio, mederer. Quam gratiam ab ijs,
qui Suidam Latinum passim flagitant, sim initurus: equidem nescio: & (uerum ut fatear) non
magnopere curo, officij conscientia contentus. Tuam tamen Amplitudinem, Magnifice & ge-
nerose uir, in limine renouati & aucti non parua accessione huius operis, compellendam esse
duxim. In quo excipiendo si paternam humanitatem & liberalitatem imitatus fueris: erit quod
& ego mihi gaudeam & nomen tuum, ut liberalium studiorum Mecænatibus, à bonis & doctis
uiris celebretur. Vale Augustae Vindellicorum, Anno uirginei partus

M D LXXX. Idibus Augusti, natali meo
quinto & sexagesimo.